

besluttende at gjøre det til et Lig, saasnart det fandt Læglighed dertil, og forbeholdende sig alle Midlerne dertil, og deraf kommer den be-
 derlige Betragtning, at det skulde være en Ind-
 frænkning i Lovgivningsmyndigheden, naar Fast-
 sættelsen af hver enkelt Gage, som kun kan blive
 til ved Lov, skete gennem den Lov, som alene
 raader for Aarets Udgifter, indtil en fastere
 Lønningslov kunde blive til. Lønningsloven har
 jo iøvrigt aldeles Intet at bethede for Aaret,
 thi dersom Bevillingsloven nægter Lønnings-
 lovens Poster, saa ligger Lønningsloven som et
 tomt Ord; Lønningsloven gjælder altsaa strengt
 taget ogsaa kun fra Aar til Aar, forsaavidt den
 nemlig faaer Bevillingslovens Medhold. Det
 har den ærede Minister desuden selv indrøm-
 met; han har selv forleden benævnt det med et
 nyt Navn, de extraordinære Nægtelser, som jeg
 troer han kaldte dem i Modsetning til de or-
 dinaire Nægtelser, der staae i samme Forhold,
 som de extraordinære Bevillinger staae til de
 ordinære Bevillinger. Men han indrømmede
 Finantslovens absolute Herredømme til at be-
 stemme Aarets Udgifter, og han maatte ind-
 rømme det, thi han har indrømmet det saa
 mange Gange. Det er altid vanskeligt, naar
 man skifter Plads, om Afstanden ogsaa kun er
 nogle og tiye Alen, men Hukommelsen vækker
 til og binder de to Pladser sammen. Det so-
 kommer mig, at, om vi vare komne her tilstede
 nok saa bejælede af det Ønske, som i høi Grad
 opfylder mig, at møde det andet Thing saa
 meget som muligt, hvad angaaer Finantslovens
 Behandling, saa vilde vi, efter hvad Ministeren
 nu har udtalt, ikke kunne gjøre det. Dersom
 Ministeren var kommen til os og havde sagt:
 De kunne ganske roligt stemme for, hvad de ville
 i Finantsloven, vi skulde gjøre os al Umag for
 at haandhæve de Bestemmelser om denne Sag,
 som findes i Forslaget, og vi haabe, at det skal
 lykkes os at haandhæve dem i Forslaget til
 Lønningsloven, saa kunde vi være meget berø-
 lige; det var da en simpel Udtalelse af det
 Samme, som vi foreslaae, men hver Gang de
 ærede Miniistre tale om denne Sag, saa und-
 vige de at komme til en klar Udtalelse. Naar
 den ærede Indenrigsminister siger: Det skal
 staae fast, at det ikke i denne Sag skal komme
 til, at der findes en eensidig Afgjørelse Sted,

og der vil finde eensidig Afgjørelse Sted, hvis
 Indtægterne af de juridiske Embeder skulde
 komme til at indflyde i Statskassen, og Fast-
 sættelsen af Gagerne skal skee igjennem Finants-
 loven; thi derved vil den for en væsentlig Deel
 komme til at berøve paa Folkethinget, eftersom
 Finantsloven behandles først her, og det andet
 Thing efter Sagens Natur ikke bør og ikke
 kan og heller ikke hidtil har søgt at udøve
 en stor Indflydelse derpaa, saa siger jeg: Det
 maa komme til at staae lige saa fast, at hele
 denne Opfattelsesmaade af vor Tilstand er
 en urigtig og en uigjennemførlig. Det
 vil være det Samme som at sige, at det
 skal staae fast, at den bureaukratiske Bestyrelse
 her i Landet kan af egen Magtfuldkommenhed
 bestemme, hvorledes de Indtægter, der komme
 ind for offentlige Sagers Besørgelse fra Be-
 folkningen, skulle anvendes til Lønninger af de
 Betjeningsmænd, som arbeide paa Statens
 Begne. Det er det, som staaer klart; det er
 det, den ærede Minister vil holde fast; han vil
 beholde for Statsstyrelsen Eneherredømmet over
 denne Reform; han vil gjøre den saa usikker,
 som det i dette Øieblik staaer i hans Magt;
 han vil have, at det Hele skal berøve paa per-
 sonlig Tillid istedetfor paa positivt udtalte Be-
 stemmelser. Denne personlige Tillid kunde
 være overordentlig god, naar de nærværende
 Personer udtalte virkelig positivt, at de
 ønskede Reformen, og kunde give os et nogen-
 lunde sikkert Haab om, at de vilde blive ved
 at fungere; men naar man seer, hvor let og
 af hvilke sibeordnede Grunde Miniistre, selv
 hvor Alt synes at smile dem imøde, forlade
 deres Plads, hvad skulle vi saa forlade os paa
 her? Jeg kan ikke nægte, at efter de Udtalelser,
 som ere komne frem her, troer jeg, at ogsaa
 det andet Thing vil være indtaget for denne
 Reform og ikke vil kunne ønske, at den bliver
 afbrudt, eftersom den hele Retsforfatnings Ord-
 ning hænger sammen dermed, og at det derhos
 vil talke os for, at vi have gjort Indstillingen
 klar, og antage den i denne Skikkelse.

Indenrigsministeren: Jeg skal be-
 mærke, at det er antaget, at Undersøgelserne
 ville koste 400 Rd. pr. Mål (Etscherning:
 Det er 4 Gange formeget!) og at man paa